

Γλυκιώτισσα -Στέλλας Σπύρου, του Αυγούστου 18, 2014

Η γλυκύτατη μορφή Της,
φυλακτό στην καρδιά παντοτινό
με στοργής βλέμμα θωπεύει στην αγκαλιά Της
Τον Χριστό,
λαλεί η Αθηνά Κτωρίδου-Καρεφυλλίδου,
ο πατέρας της Πανάγος Κτωρίδης, επίτροπος στον Αρχάγγελο,
φροντίζει την εικόνα της,
με ροδόνερο τη ραίνει, μ' αναφιλητά το '74,
όταν η Γλυκιώτισσα ακούει τους εχθρούς,
ασπίδα γίνονται τα χέρια της,
τα σκαλιστά ξυλόγλυπτα ανατριχούν,
θεία νεφέλη την εξαϋλώνει,
κάθε 8 του Σεπτεμβρίου όμως,
μοσχοβολά μέλος βυζαντινό,
το ξωκλήσι αργολάμνει στον ουρανό,
μ' ιερείς, ψάλτες, προσκυνητές,πραματευτάδες,
τον βιολιστή Γιώργο Κιάμηλο, τον λαουτάρη Ξενή Λιονταρή,
τον Αντρέα Μιχαηλίδη στο ταμπούρλο,
ο Κερυνειώτης Αρχάγγελος ευθύς, με φτερούγες κεραυνούς,
τη λήθη, τις μαγγανείες ξένων, δικών,
τη νύκτα της ψυχής μας αποτινάσσει,
δάφνης στεφάνι στο λιμάνι της Ακταιωρού αποθέτει,
την ώρα που σμήνος χελιδονιών γράφει στο Κάστρο
με του ήλιου την πορφύρα,
Την Κερύνεια ελεύθερη ποθώ, Την Κερύνεια θυμάμαι,
Τη λησμοσύνη πολεμώ, όπου φτερουγίζω, όπου πετώ,
Κραυγάζω απροσκύνητο, στα πέρατα ουρανού, στεριάς και θάλασσας
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ...